

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 października 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii zostało wydane na podstawie art. 46a i art. 46b pkt 1–6 i 8–12 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, z późn. zm.1).

Art. 46b pkt 4 ww. ustawy przewiduje obowiązek poddania się badaniom lekarskim oraz stosowaniu innych środków profilaktycznych i zabiegów przez **osoby chore i podejrzane o zachorowanie**. Wg definicji zamieszczonej w art. 2 ww. ustawy osobą **podejrzaną o chorobę zakaźną jest osoba u której występują objawy kliniczne lub odchylenia od stanu prawidłowego w badaniach dodatkowych, mogące wskazywać na chorobę zakaźną**. A zatem nakaz stosowania środka profilaktycznego, jakim jest wpisany do rozporządzenia nakaz zakrywania nosa i ust, **NIE DOTYCZY OSÓB ZDROWYCH**.

Ustawa nie pozwala na uznanie WSZYSTKICH obywateli za osoby chore lub podejrzane o zachorowanie.

Jako osoba, u której nie stwierdzono choroby COVID-19, ani też nie wykazująca objawów zachorowania oraz odchylenia od stanu prawidłowego w badaniach dodatkowych, mogących wskazywać na chorobę zakaźną, NIE PODLEGAM OBOWIĄZKOWI STOSOWANIA ŚRODKÓW PROFILAKTYCZNYCH wskazanych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 października 2020 r.

Nie ma podstawy prawnej do ukarania mnie mandatem za niezakrywanie nosa i ust, ani też wystosowania wniosku o nałożenie na mnie kary administracyjnej przez Powiatowego Inspektora Sanitarnego. **W przywołanym rozporządzeniu nie przewidziano sankcji natury karnej lub wykroczeniowej za złamanie nakazu zakrywania nosa i usta, np. poprzez odwołanie do art. 54 Kodeksu wykroczeń**. W orzecznictwie jednoznacznie przyjmuje się, że brak takiego odesłania uniemożliwia pociągnięcie danej osoby, która nie stosuje się do przepisów porządkowych, do odpowiedzialności wykroczeniowej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2009 r. w sprawie III KK 266/09 oraz wyroki Sądu Najwyższego z dnia 19 sierpnia 2009 w sprawach III KK 230/09, 232/09 i III KK 233/09).

Co do kar administracyjnych nakładanych przez Powiatowego Inspektora Sanitarnego, organ ten nie ma umocowania prawnego do nakładania kar pieniężnych za naruszenie nakazu noszenia maseczek. Jak jednoznacznie stwierdza PSSE w Gdyni *przepisem, na podstawie którego organy inspekcji sanitarnej mogą nakładać kary pieniężne w przypadku naruszenia nakazów i ograniczeń wprowadzonych rozporządzeniem jest art. 48a ust.1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi. Należy stwierdzić, iż nakaz noszenia maseczek nie stanowi nakazu, którego naruszenie jest sankcjonowane karami wymienionymi w art. 48a ust.1 ustawy*. PSSE w Gdyni stwierdza też, że nie może nakładać grzywien w drodze mandatu karnego, ponieważ naruszenie nakazu noszenia maseczki nie wypełnia znamion czynu określonego w art. 50-53 ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi ani też w art. 111-117 Kodeksu wykroczeń.

W związku z powyższym ODMAWIAM PRZYJĘCIA MANDATU. Informuję też, że od ewentualnego wniosku o nałożenie kary administracyjnej przez Powiatowego Inspektora Sanitarnego złożę ODWOŁANIE OD DECYZJI z wnioskiem o wstrzymanie jej natychmiastowej wykonalności.

Jednocześnie informuję, że w przypadku podjęcia przez funkcjonariuszy policji prób wymuszenia na mnie, jako OSOBIE ZDROWEJ, stosowania środka profilaktycznego w postaci zakrycia nosa i ust, co jest sprzeczne z przepisami ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r, na podstawie której wydano rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 października 2020 r., złożę skargę na działanie funkcjonariuszy policji.